

17. nedel'a C

Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí vám. Nebeský Otec dá Ducha Svätého tým, čo ho prosia. (Lk 11,9.13)

Prvé čítanie

Kniha Genezis 18,20-32

Pán povedal: "Žaloba na Sodomu a Gomoru je veľká. Ich hriech je veľmi ťažký. Zostúpim a podívam sa, či ich skutky celkom zodpovedajú žalobe, ktorá ku mne prichádza. Chcem to vedieť."

Mužovia sa odtiaľ obrátili a šli do Sodomy, kým Abrahám stále ešte stál pred Pánom. Pristúpil bližšie a povedal: "Chceš naozaj zahubiť spravodlivého s bezbožným? Možno je v meste päťdesiat spravodlivých. Chceš ich zahubiť a neodpustiš tomu mestu kvôli päťdesiatim spravodlivým, čo sú v ňom? Nech je ďaleko od teba, urobiť niečo také: spravodlivého usmrtiť s bezbožným. Spravodlivý by bol na tom rovnako ako bezbožný. Ty tak nerobíš. Ty, čo súdiš celú zem, nebudeš takto súdiť."

Pán mu povedal: "Ak nájdem v Sodome päťdesiat spravodlivých, kvôli nim odpustím celému mestu."

Abrahám sa ujal slova a povedal: "Opraváži som sa rozprávať so svojim Pánom, hoci som len prach a popol. Možno do päťdesiatich bude chýbať päť spravodlivých. Zničíš kvôli tým piatim celé mesto?"

"Nezničím", odpovedal, "ak ich tam nájdem štyridsaťpäť."

Abrahám pokračoval v rozhovore: "A čo ak sa ich tam nájde len štyridsať?" Pán odpovedal: "Neurobím to kvôli štyridsiatim."

"Nehnevaj sa, Pane," hovoril ďalej, "že ešte hovorím: A čo ak sa ich tam nájde len tridsať?"

Pán odpovedal: "Neurobím to, ak sa ich tam nájde tridsať."

Abrahám povedal: "Opraváži som sa rozprávať so svojim Pánom. Čo ak sa ich nájde dvadsať?"

"Nezahubím kvôli dvadsiatim," odpovedal Pán.

"Nehnevaj sa, Pane," hovoril ďalej, "že ešte raz prehovorím: A čo ak sa ich tam nájde len desať?"

Odpovedal: "Kvôli desiatim nezahubím."

Druhé čítanie

List Kolosanom 2,12-14

Bratia a sestry, s Kristom ste boli v krste pochovaní a s ním aj vzkriesení, pretože ste uverili v moc Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych.

Boli ste mŕtvi, lebo ste boli hriešni a neobrezaní na tele, ale Boh vás oživil s Kristom a odpustil nám všetky hriechy. Zotrel dlžobný úpis, ktorý svedčil proti nám, že sme nezachovávali predpisy Zákona, a celkom ho zničil tým, že ho pribil na kríž.

Ježiš sa modlil na ktoromsi mieste. Keď skončil, povedal mu jeden z jeho učeníkov: "Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov."

Povedal im: "Keď sa modlíte, hovorte: Otče, posväť sa tvoje Meno, príď tvoje Kráľovstvo. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše hriechy, lebo aj my odpúšťame každému svojmu dlžníkovi. A neuved' nás do pokušenia."

Potom im hovoril: "Niekto z vás má priateľa. Pôjde k nemu o polnoci a povie mu: 'Priateľu, požičaj mi tri chleby, lebo prišiel ku mne priateľ z cesty a nemám mu čo ponúknuť.' A on znútra odpovie: 'Neobťažuj ma! Dvere sú už zamknuté a moje deti sú so mnou v posteli. Nemôžem vstať a dať ti.'

Hovorím vám, aj keď nevstane a nedá mu preto, že je jeho priateľom, pre jeho neodbytnosť vstane a dá mu, čo potrebuje.

Aj ja vám hovorím: Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvoria vám. Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria.

Ak niektorého z vás ako otca poprosí syn o rybu, vari mu dá namiesto ryby hada? Alebo ak prosí o vajce, podá mu škorpióna? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia."

Na zamyslenie

Dnešné evanjelium môžeme rozdeliť na tri časti: modlitba "Otče náš", podobenstvo o istote, že prosby sú vyslyšané a pozvanie k modlitbe v dôvere, že budeme určite vypočutí.

Na prosbu svojich učeníkov "Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov" daruje Ježiš najprv ako odpoveď modlitbu "Otče náš". Je to modlitba, ktorá vyrástla, vyšla z Ježišovho života, myslenia a modlitby. Vyjadruje jeho veľmi osobnú a intímnu skúsenosť s Bohom, ktorá je zrejmá už z oslovenia "Abba", Ocko, ktoré poznáme z Ježišovho vzťahu k Bohu.

V ďalších odsekoch nám je ešte jasnejšie, že Ježišovi ide o vnútorný postoj v modlitbe.

Modlitba znamená, povedať najprv "áno a amen" (tak nech je). To znamená povedať ďakujúc a s uznaním áno a amen nášmu svetu a jeho životným možnostiam, pretože veríme, že nám ho daroval Boh, a že sám Boh je v ňom prítomný, čo často môžeme aj prežívať, zakúšať. Modlitba je povedať áno viere, nádeji a láske, životu vôbec, radosti a spoločenstvu. Modliť sa znamená tiež brať Boha tak vážne, že sa konfrontujeme s ním v každom utrpení a zomieraní, v každej núdzi a nespravodlivosti, hľadajúc, prosiac, klopaúc, naliehajúc, čakajúc od Neho odpoveď. Modliť sa, znamená vnímať a zároveň vydržať rozpoltenosť, protikladnosť medzi Božím, dobrým, spásyplným stvorením a zranenou skutočnosťou. Znamená to – tak to vnímame už aj v živote Abraháma, v prvom čítaní – bojovať v rozhovore s Bohom a nepovoľovať, až kým "áno a amen" vyslovené Bohu a tomuto svetu nezahrne "nie" proti všetkým ľudsky nedôstojným vzťahom vo svete. Modlitba je neustále nový, osvedčujúci sa pokus dôvery ako odpoveď na Boží príslub, že jeho vernosť trvá až do dnes a zároveň chce byť prosbou na Boha o Neho samého, o skúsenosť Jeho neustálej prítomnosti, ktorú umožňuje až naše "áno".

Pripravení k takémuto postoju v modlitbe, ku ktorej sme pozvaní, vynárajú sa niektoré otázky vzhľadom na našu kultúru modlitby:

– Majú naše vlastné životné skúsenosti miesto pre dialóg s Bohom?

– Zbierame počas zdravého a šťastného obdobia rezervy pre častokrát opakujúce sa ťažšie obdobia osvedčovania sa?

– Modlíme sa s celým človekom – s telom, dušou a duchom?

Len keď sa naša modlitba osvedčí ako to, čo pomáha zdolávať a prinášať život, bude mať trvanie. Snažme sa o to, modliť sa tak dobre, ako môžeme. To ostatné je Boží dar.